

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ιωάννου Γενναδίου 14 (115 21)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΟΗΘΙΚΗΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ
16.9.2002

ΙΑΤΡΙΚΑ ΥΠΟΒΟΗΘΟΥΜΕΝΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ

Πρόσφατα, αρμόδια επιτροπή αστικολόγων υπέβαλε σχέδιο νόμου στο Ύπουργείο Δικαιοσύνης, με τίτλο «ιατρική υποβοήθηση στην ανθρώπινη αναπαραγωγή». Το σχέδιο αυτό ήδη κατετέθη στο Γ' θερινό τμήμα της Βουλής προς συζήτηση και ψήφιση. Έπειδή μιὰ τέτοια νομοθετική ρύθμιση στην ουσία ἀνατρέπει τὸ οἰκογενειακό μας δίκαιο καὶ ἔντονα ἀλλοιώνει τὴν οἰκογενειακὴ ἠθική, φρονοῦμε ὅτι:

1) Προτοῦ τὸ σχέδιο νόμου συζητηθεῖ στὴ Βουλή, πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ ζητηθεῖ ἡ γνώμη ὄλων τῶν ἐμπλεκόμενων φορέων καὶ φυσικὰ καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὐτὸ ἔχει συμβεῖ καὶ στὸ παρελθὸν μὲ ἄλλα νομοσχέδια (π.χ. μεταμοσχεύσεις).

2) Λόγω τῆς ἰδιαίτερης σπουδαιότητος τοῦ συγκεκριμένου νομοσχεδίου, πρέπει:

α) νὰ δοθεῖ περισσότερος χρόνος ἐπεξεργασίας τῶν λεπτομερειῶν του,

β) νὰ υπάρξει κατὰ τὸ δυνατόν εὐρύτερη κάλυψη ἀπόψεων

γ) νὰ συζητηθεῖ τὸ θέμα στὴν ὀλομέλεια τῆς Βουλῆς.

3) Τὸ γεγονός ὅτι τὸ συγκεκριμένο νομοσχέδιο ἀπησχόλησε μιὰ ἐπιτροπὴ αστικολόγων καὶ μόνον, δίχως ἐκπροσώπους διαφορετικῶν τάσεων καὶ εὐαισθησιῶν (ιατρούς, γενετιστές, θεολόγους, συνταγματολόγους, ψυχολόγους κ.λπ.), σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ βιασύνη μὲ τὴν ὁποία κατατίθεται στὴ Βουλή, τροφοδοτεῖ τὴν καχυποψία τῶν πολιτῶν καὶ δικαιολογεῖ τὸν φόβο ὅτι κάποιοι λίγοι ἐπιβάλλονται στοὺς πολλούς, οἱ μὴ ἀρμοδιότεροι ἀποφασίζουν γιὰ τοὺς ἄμεσα ἐμπλεκόμενους καὶ τελικὰ ὁ ἱερὸς θεσμὸς τῆς οἰκογένειας ἀπειλεῖται ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν προστατεύουν.

4) Τὸ νομοσχέδιο ὑποστηρίζεται ἀπὸ τοὺς συντάκτες του ὅτι εἶναι τὸ πιὸ «προοδευτικό» στὴν Εὐρώπη. Ἐπειδὴ ὅλοι μας ἀγαποῦμε τὴν πρόοδο, διερωτώμεθα τί ἐννοοῦν οἱ ὑποστηρικτές του; Μήπως θεωροῦν ὡς «συντηρητισμὸ» τὸ ὅτι ἡ χώρα μας ἔχει τὰ λιγότερα διαζύγια ἢ τὸ ὅτι διακρίνεται γιὰ τὴν συνοχὴ τῶν οἰκογενειακῶν της δεσμῶν ἢ τὸ ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν πολιτῶν ἐπιλέγει τὸν θρησκευτικὸ γάμο;

5) Μήπως πρόοδος είναι να αποκαλείται το έμβρυο «γεννητικό υλικό» για να το κάνουμε ό,τι θέλουμε και μάλιστα με την εύλογια του νόμου; Είναι ίσως η πρώτη φορά που κάποιοι «προοδευτικοί» τολμοῦν να ταυτίσουν τὸν ἄνθρωπο στὴν ἐμβρυϊκή του κατάσταση με «υλικό».

6) Ὁ νόμος εἰσηγεῖται τὴ γονιμοποίηση με σπέρμα ἀποθανόντος συζύγου καὶ τὴν τεκνοποίηση ἀγάμων καὶ ὑπερήλικων μητέρων. Μήπως πρόοδος εἶναι νὰ ὑποχρεώνουμε ἀνθρώπους νὰ ἔρχονται σ' αὐτὸν τὸν κόσμο με δεδομένη τὴν ὀρφάνια ἢ νὰ ἀγνοοῦμε τοὺ φυσικοὺς νόμους ποὺ προσδιορίζουν τοὺς ὅρους ἀνάπτυξης ἐνὸς ἀνθρώπου;

7) Μήπως ἡ θεσμοθέτηση τοῦ δανεισμοῦ σπέρματος ἢ καὶ ἐμβρύου, ἡ νομιμοποίηση τῆς δανεικῆς μήτρας καὶ τὰ συναφῆ μέτρα πού, ὅπως δηλώνουν οἱ ὑπεύθυνοι, μποροῦν νὰ ὀδηγήσουν στὸ φαινόμενο νὰ γεννηθοῦν παιδιὰ με πέντε γονεῖς ἀποδεικνύουν τὸν προοδευτικὸ χαρακτήρα τοῦ νόμου;

8) Ὁ νόμος, ὅπως προτείνεται, δέχεται τὴ δημιουργία «πλεοναζόντων ἐμβρύων». Ἡ Ἐκκλησία ἀρνεῖται νὰ δεχθεῖ ὅτι ὑπάρχουν περισσευούμενοι συνάνθρωποι μας, τὴν τύχη τῶν ὁποίων μάλιστα καθορίζουν κάποιοι τρίτοι. Ὁ κάθε ἄνθρωπος -καὶ συνεπῶς τὸ κάθε ἔμβρυο- ἔχει τὴν μοναδικότητα τοῦ προσώπου, τὴν ἱερότητα τῆς ἀνεπανάληπτης εἰκόνας τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς κοινωνίας τῶν ὑπολοίπων μαζί του.

9) Ἡ κατάψυξη τῶν ἐμβρύων συνδυάζεται με ἀξεπέραστα προβλήματα. Γιὰ παράδειγμα, πόσο χρόνο εἶναι θεμιτὸ νὰ διατηροῦνται ἔμβρυα στὴν κατάψυξη καὶ τί θὰ γίνεῖ στὴν περίπτωση ποὺ λόγω διαζυγίου ἢ θανάτου ἢ κάποιας ἄλλης αἰτίας οἱ γονεῖς δὲν τὰ ἀναζητήσουν; Εἶναι καλύτερο αὐτὰ νὰ καταστραφοῦν ἢ νὰ δωρηθοῦν σὲ κάποιο ἄλλο ζευγάρι; Ποιὸς εἶναι ὁ ἀρμόδιος νὰ διαλέξει ἀνάμεσα σὲ δυὸ κακὰ τὸ μὴ χειῖρον;

10) Τὰ νέα μέτρα μπορεῖ νὰ ὀδηγήσουν στὸ φαινόμενο ἐξασθένησης ἢ καὶ ἀμφισβήτησης τῆς σχέσης γονέως-παιδιοῦ ἢ μὴ ἰσοδύναμης σχέσης τῶν δύο γονέων με τὸ παιδί - ἀφοῦ ὁ ἕνας ἐκ τῶν γονέων εἶναι φυσικὸς γονέας καὶ ὁ ἄλλος ἐπέχει θέσιν πατριοῦ ἢ μητριαῆς- ἢ παρεμβολῆς τῆς φέρουσας μητέρας στὴν ἱερὴ σχέση τῶν γενετικῶν γονέων με τὸ παιδί, στὴ δημιουργία ἀδελφῶν ἀγνώστων μεταξύ τους κ.ἄ. Κάθε μορφή ἐτερόλογης γονιμοποίησης στὴν οὐσία προκαλεῖ ὑποβιβασμὸ τῆς ἐννοίας τῆς μητρότητας καὶ τῆς πατρότητας καί, ἐπειδὴ παρεμβάλλει τρίτο πρόσωπο στὴν ἱερὴ διαδικασία τῆς ἀνθρώπινης ἀναπαραγωγῆς, ὑποβαθμίζει καὶ τὸ μυστήριό τοῦ γάμου.

11) Ἡ δυνατότητα κυοφορίας ἀπὸ φέρουσα ἢ ὑποκατάστατη μητέρα μπορεῖ μὲν νὰ ἔχει τὴ θετικὴ τῆς πλευρὰ κατὰ τὸ ὅτι ἐξυπηρετεῖται ἔτσι ἡ κυοφορία, ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἀναπτυσσόμενος σύνδεσμος με τὸ ἔμβρυο κατὰ τὴν κύηση εἶναι οὐσιαστικὸ καὶ ἀναπόσπαστο μέρος, ὄχι μόνο τῆς μητρότητας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐμβρυϊκῆς ἀνάπτυξης, ἢ

συνέχιση τῆς σχέσεως φέρουσας μητέρας-παιδιοῦ ἀδικεῖ τοὺς γενετικούς γονεῖς, ἢ διακοπὴ τῆς ἀδικεῖ τὴ φέρουσα μητέρα, ἀμφότερες δὲ οἱ λύσεις ἀδικοῦν πρὸ πάντων τὸ παιδί, διασαλεύοντας ἔτσι τὴν οἰκογενειακὴ συνοχή.

12) Ὁ νέος νόμος δίνει τὴ δυνατότητα τεκνοποίησης καὶ στὶς ἄγαμες μητέρες. Τὸ γεγονός ὅμως αὐτὸ πρέπει νὰ ἀπορριφθεῖ διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξυπονοεῖ γέννηση ἐκτὸς γάμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀδικεῖ τὸ παιδί κατὰ τὸ ὅτι προγραμματίζει τὴν δίχως πατέρα ἀνάπτυξή του. Ἐπὶ πλέον ἀνοίγει τὸν δρόμο γιὰ θεσμοθέτηση παρὰ φύσιν συμβιώσεων καὶ τεκνοποιῖας, μὲ καταστροφικὲς ψυχολογικὲς συνέπειες στὸ παιδί καὶ ἀνυπολόγιστες στὴν κοινωνία.

13) Ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ ὅτι τὴ στιγμή αὐτὴν ἴσως ἐπιβάλλεται νὰ συζητηθεῖ πάλι τὸ θέμα τῶν ἀμβλώσεων καὶ τῆς νομικῆς φύσης τοῦ ἐμβρύου. Μόνον ἔτσι θὰ ἀνοίξει ὁ δρόμος γιὰ οὐσιαστικὸ διάλογο καὶ θὰ διαφυλαχθεῖ ἡ ἱερότητα τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου, ποὺ τόσο ἔχει πρόσφατα βεβηλωθεῖ.

14) Ἡ σύγχρονη τεχνολογία δὲν δίνει μόνον λύσεις, ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ ἐπίμονες ἀνάγκες καὶ ἀξεπέραστα προβλήματα στὴ ζωὴ μας. Μόνον ἂν προσδιορίσουμε τὰ ὄριά μας θὰ μεταμορφώσουμε τὸ ἐπίτευγμα σὲ εὐλογία καὶ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ βιολογικὴ ὄντοτητα πεπερασμένου χρόνου σὲ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ μὲ αἰώνια προοπτική.